

Van:

Verzonden: dinsdag 5 februari 2019 14:58

Onderwerp: FW: de verklaring van de heer over Vlietland

Verzonden vanuit [Mail](#) voor Windows 10

Geacht raadslid!

Het zij ons vergund u korthedshalve naar het onderstaande en bijgevoegde te verwijzen.

Vanzelfsprekend graag bereid tot nadere toelichting op dit e-mailbericht, met vriendelijke groet namens de Vereniging Vrienden van Vlietland, de Vogelwerkgroep Vlietland, de Werkgroep Milieubeheer Leiden en de Beheerscommissie Vogelplas Starrevaart,

Verzonden vanuit [Mail](#) voor Windows 10

Van:

Verzonden: dinsdag 5 februari 2019 12:53

Aan: [Statengriffie](#);

Onderwerp: FW: de verklaring van de heer over Vlietland

Geacht Statenlid!

Hierbij gaat de verklaring van de heer , die in de periode 2010-2012 als grondmarkt-deskundige was ingehuurd door de provincie Zuid-Holland om namens de provincie de directie te voeren over een aantal baggerprojecten en de verwerking van grond en bagger in de Meeslouwerplas. Tevens treft u hierbij de brief aan waarmee wij de verklaring van de heer aan Gedeputeerde Staten (GS) hebben aangeboden.

De verklaring van de heer wijkt sterk af van datgene wat GS in de afgelopen jaren bij verschillende gelegenheden zowel schriftelijk als mondeling naar voren hebben gebracht over Vlietland. De redenering die GS daar telkens bij volgden komt erop neer, dat de aanleg van de geluidsschermen langs de A4 gefinancierd zou worden uit de opbrengsten van grondverwerking, maar dat er onvoldoende grondaanvoer was naar de Meeslouwerplas en dat er daardoor ook geen opbrengsten waren om de geluidsschermen mee te financieren.

De verklaring van de heer werpt een geheel ander licht op de gang van zaken. Zijn verklaring komt er in hoofdzaak op neer, dat BAM veel te hoge prijzen rekende voor in de Meeslouwerplas te verwerken grond en bagger, waardoor aangeboden bagger niet in de Meeslouwerplas terechtkwam en deels zelfs ook naar andere provincies werd afgevoerd.

Hierdoor bleven opbrengsten voor de realisatie van de plannen in Vlietland en de Vogelplas Starrevaart dus uit.

Daarnaast uit de heer _____ in zijn verklaring ernstige kritiek op het storten van asbesthoudende bagger (uit de Ringvaart Haarlemmermeer) in de Meeslouwerplas en het met instemming van de provincie gratis verwerken van grond uit de RijnlandRoute-tunnel in de Meeslouwerplas. Ook dit genereerde dus geen opbrengsten voor Vlietland en de Vogelplas.

In zijn verklaring wijst de heer _____ ook op ander onrechtmatig handelen van de provincie. Hierbij gaat het om het opnemen van artikel 2.9 in de Basisovereenkomst tussen de provincie Zuid-Holland en BAM. Dit artikel maakte het mogelijk de overeenkomst aan te passen als gewijzigde of onvoorziene omstandigheden daarom zouden vragen. Dit artikel is pas na de openbare aanbesteding toegevoegd.

Volgens de heer _____ is artikel 2.9 onrechtmatig, want in strijd met de wet, in de Basisovereenkomst opgenomen. De wet eist immers een gelijk speelveld bij openbare aanbestedingen en daarna te sluiten overeenkomsten. Artikel 2.9 zorgde ten onrechte echter juist voor een ongelijk speelveld door na de openbare aanbesteding voor BAM veranderingen mogelijk te maken. Andere ondernemingen hebben daarvan immers niet kunnen profiteren. Onze juristen zijn het eens met deze beoordeling. Voor het overige zij het ons vergund u te verwijzen naar de inhoud van de verklaring van de heer _____ *).

Ook omdat de kwestie op 13 februari as. aan de orde komt in de Statencommissie Duurzame Ontwikkeling, leek het ons gepast u tijdig van deze nieuwe ontwikkeling op de hoogte te brengen.

Vanzelfsprekend graag bereid tot nadere toelichting op dit e-mailbericht, met vriendelijke groet namens de Vereniging Vrienden van Vlietland, de Vogelwerkgroep Vlietland, de Werkgroep Milieubeheer Leiden en de Beheerscommissie Vogelplas Starrevaart,

*) Onze organisaties werden overigens ook niet geïnformeerd over artikel 2.9; in het deel van de overeenkomst, dat GS ons op 27 augustus 2009 (de dag na het sluiten van de overeenkomst) toestuurd, ontbrak artikel 2.9. het deel van de overeenkomst dat GS ons toestuurd noemden zij *“Het voor u met het oog op dit derden beding relevant deel”*. Er was voor ons dus geen reden om naar andere (voor ons kennelijk niet relevante) delen van de overeenkomst te vragen.

**Vereniging Vrienden van Vlietland,
Vogelwerkgroep Vlietland,
Werkgroep Milieubeheer Leiden,
Beheerscommissie Vogelplas Starrevaart,**
(organisaties die zitting hadden in de Klankbordgroep Herinrichting Meeslouwerplas)

p.a. [redacted]

AANTEKENEN!

Leidschendam-Voorburg/Voorschoten, dinsdag 5 februari 2019.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
Postbus 90602, 2509 LP Den Haag.

Betreft: de verklaring van de heer [redacted], die in de periode 2010-2012 als grondmarkt-deskundige was ingehuurd door de provincie Zuid-Holland om namens deze provincie de directie te voeren over een aantal baggerprojecten en over de verwerking van grond en bagger in de Meeslouwerplas

Geacht college!

Eind december van het vorig jaar ontvingen wij namens de provincie van uw advocaat, mevrouw mr. J.N.E. Weyne van Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn, een brief d.d. 19 december 2018 (ref. JW/JW 11006395) als reactie op het verzoek d.d. 13 juli 2018 (ref. 131343/2502201/502) van onze advocaat om alle afspraken na te komen die over Vlietland en de Vogelplas Starrevaart zijn gemaakt in het kader van de op 26 augustus 2009

met BAM Wegen B.V. regio West gesloten "Basisovereenkomst Herinrichting Meeslouwerplas en aanleg geluidswerende voorzieningen". Ten behoeve van een dagvaarding bereiden wij thans een reactie op hierboven bedoelde brief voor. Intussen willen wij uw college van de hieronder beschreven ontwikkeling op de hoogte brengen.

In het verlengde van hetgeen uw college eerder bij verschillende gelegenheden zowel schriftelijk als mondeling naar voren heeft gebracht, wordt in bedoelde brief van uw advocaat o.a. op verschillende plaatsen melding gemaakt van de financiële afhankelijkheid van de aanleg van geluidsschermen langs de A4 van de opbrengsten van het verwerken van grond en bagger in de Meeslouwerplas. De redenering die uw college daar in de afgelopen jaren telkens bij volgde, komt erop neer dat de aanleg van de geluidsschermen gefinancierd zou worden uit de opbrengsten van grondverwerking, terwijl er onvoldoende grondaanvoer naar de Meeslouwerplas was, waardoor er onvoldoende opbrengsten waren om de geluidsschermen te financieren.

Het zij ons vergund u hierbij de verklaring van de heer [REDACTED] aan te bieden (zie bijlage). Het gaat hierbij om een verklaring die een geheel ander licht op deze gang van zaken werpt. Hierbij is van belang, dat de heer [REDACTED] in de periode 2010-2012 als grondmarkt-deskundige bij uitstek was ingehuurd door de provincie Zuid-Holland om namens de provincie de directie te voeren over een aantal baggerprojecten in de provincie en de verwerking van grond en bagger in de Meeslouwerplas.

De verklaring van de heer [REDACTED] komt er in hoofdzaak op neer, dat BAM veel te hoge prijzen rekende voor in de Meeslouwerplas te verwerken grond en bagger, waardoor aangeboden bagger niet in de Meeslouwerplas terechtkwam en deels zelfs naar andere provincies werd afgevoerd, waardoor opbrengsten voor de realisatie van de plannen in Vlietland en de Vogelplas Starrevaart uitbleven. Daarnaast uit de heer [REDACTED] in zijn verklaring ernstige kritiek op het storten van asbesthoudende bagger uit de Ringvaart Haarlemmermeer in de Meeslouwerplas en het met instemming van uw college gratis verwerken van grond uit de RijnlandRoute-tunnel in de Meeslouwerplas, waardoor ook daaruit geen opbrengsten gegenereerd worden. Voor het overige zij het ons vergund uw college te verwijzen naar de inhoud van de verklaring van de heer [REDACTED].

Ook omdat de kwestie op 13 februari as. aan de orde komt in de Statencommissie Duurzame Ontwikkeling, leek het ons gepast u tijdig van deze nieuwe ontwikkeling op de hoogte te brengen.

Vanzelfsprekend graag bereid tot nadere toelichting op deze brief, met vriendelijke groet namens de Vereniging Vrienden van Vlietland, de Vogelwerkgroep Vlietland, de Werkgroep Milieubeheer Leiden en de Beheerscommissie Vogelplas Starrevaart,

[REDACTED]
[Handwritten signature: M. de Haan]

+ bijlage: de verklaring van de heer [REDACTED]

**VERKLARING van [REDACTED], voormalig directievoerder
baggerprojecten en projectmanager namens de Provincie Zuid-Holland.**

Personalia

Mijn naam is [REDACTED]. Ik ben geboren op [REDACTED] in Vlaardingen. Mijn woonadres is [REDACTED] de provincie Zuid-Holland.

Woord vooraf

Deze verklaring leg ik af, omdat de inwoners van Zuid-Holland en de direct betrokkenen bij het recreatiegebied Vlietland en de naastgelegen Vogelplas Starrevaart daar naar mijn mening recht op hebben.

Terugkijkend op hetgeen ik als directievoerder van de provincie Zuid-Holland (PZH) inzake baggerprojecten heb meegemaakt in relatie tot de Meeslouwerplas en Vlietland en wat ik daarna aan informatie heb ontvangen, moet ik constateren dat er door PZH ernstige fouten zijn gemaakt en onrechtmatig is gehandeld, en dat er vervolgens vele pogingen gedaan zijn dit alles te maskeren.

Aangezien ik onlangs met pensioen ben gegaan heb ik nu tijd gevonden deze verklaring op te stellen.

Gevolgde carrière en werkzaamheden

Ik ben werkzaam in de aannemerij vanaf 1969. Ik heb in dit vakgebied veel geledingen doorlopen. Hierbij geef ik een kort overzicht daarvan.

Van 1969 tot 1976 was ik hoofd uitvoerder havenaanleg en dijkverzwaringen onder meer bij Van Oord BV. Projecten waarvoor ik in deze functie verantwoordelijk was waren onder meer: het aanleggen van massagoedhaven in Terneuzen, onderhoud van de havens in Terneuzen, baggerwerken bij Dow Chemical. Steenbestorting met zeegaande steenstorters nabij Terneuzen in combinatie met Van Oord ACZ BV. Dijkverzwaringen van Holwerd/Ternaard/Wierum en baggerwerken Hoogeveense Vaart en het op Deltahoogte aanleggen van de waterkerende dijken.

Van 1976 tot 1991 was ik bedrijfsleider speciale infraprojecten waterbouw, zandwinning en asfalt bij Combi Dura Vermeer B.V./J.G. Nelis GWW B.V. Projecten waarvoor ik in deze functie verantwoordelijk was waren onder meer: opspuiten van zand van de Rijkswegen Ringweg Amsterdam, Knooppunten Diemen en Coentunnel, zandwinning in de Gouwzee en drinkwaterbekken in Andijk, aanleg Schiphollijn "in den natte" middels cutterzuigers, profielzuiger ZZ Olst, beunschepen en bakkenzuigers, en de aanleg A15 nabij Doetinchem met cutterzuiger/droog grondverzet. Van 1991 tot medio 1995 was ik directeur Van den Herik B.V. waarbij ik verantwoordelijk was voor onder meer aanbestedingen en uitvoering van werken algemeen beleid en reorganisatie van de werkmaatschappijen. Projecten waarvoor ik in deze functie verantwoordelijk was waren onder meer: zeezandwinning met cutterzuiger en sleephoppers in de Nieuwe Waterweg, dijkverzwaringen langs de Waal en Nederrijn, verbreding spoorlijn Weesp-A 9, omlegging Zuid-Willemsvaart nabij Helmond en diverse grote baggerprojecten.

Van 1995 tot 1999 was ik projectmanager waterbouw en zandwinning voor de Van Gelder Groep. Belangrijke en toonaangevende civiele en waterbouwprojecten waren in deze tijd: zandleverantie met sleephoppers begeleiden, geleverd op bouwterrein: 2.000.000 m³ Noordzeezand, bouw- en woonrijpplannen ontwerpen en uitvoeren door Drabag Infraconsulting/ Grontmij/SVP, dijkverzwaring Neerijnen calculeren en uitvoeren i.s.m. Herbosch-Kiere België BV en zandwinning met cutter Beaver King. Van eind 2000 tot eind 2013 was ik onder meer directievoerder van diverse baggerprojecten en van 2004 tot 2008 projectmanager bouw Vinex Saendelft. Andere projecten waren van 2003 tot 2008: Saendelft, de bouw van 5400 woningen: hierbij was ik projectmanager civiele werken, MT-lid, lid van de Kerngroep GEM. Werkzaamheden hierbij waren onder meer: zand opspuiten, bouwrijp maken, woonrijp maken en inrichten van de openbare ruimte. In 2010 was ik verantwoordelijk voor het ontwerpen van een uitvoeringsplan zandwinning voor de Lentse Plassen. Een ander project was verbetering maritieme infrastructuur waarvoor Boskalis/MNO-Krul BV de opdracht hadden aangenomen.

Via Royal Haskoning B.V. ben ik door de provincie Zuid-Holland (PZH) voor de directievoering van diverse projecten ingehuurd vanaf oktober 2010 t/m 2012. Het betrof de navolgende projecten: in 2011: directievoering baggerwerken in De Kaag, de Oude Rijn en het Rijn- Schiekanaal. In 2012:

Directievoering Baggerwerken Gouwe, Oude Rijn en Aarkanaal. Via Energie Staff B.V./Niebeek B.V. Onderdeel van de werkzaamheden was de begeleiding van de uitvoerende baggerbedrijven.

In 2013 ben ik door de provincie Noord-Holland (PNH) ingehuurd voor de directievoering voor het uitbaggeren van de Ringvaart Haarlemmermeer. Onderdeel van de werkzaamheden was de begeleiding van de uitvoerende baggerbedrijven.

In het jaar 2013 was ik werkzaam -d.w.z. ingehuurd door Niebeek B.V. via detacheerder In Person B.V.- als adviseur en deskundige op het gebied van grond- en watergerelateerde projecten voor bedrijven, overheden en andere organisaties.

Directievoerder voor PZH en PNH; grondstort in de Meeslouwerplas

Over mijn werkzaamheden en de ervaringen die ik heb opgedaan als directievoerder voor PZH en PNH voor baggerwerkzaamheden en mijn inzet om grond te laten storten in de Meeslouwerplas in het recreatiegebied Vlietland, kan ik het volgende verklaren.

Zoals hiervoor aangegeven, ben ik via Royal Haskoning B.V. door PZH vanaf oktober 2010 t/m 2012 voor de directievoering ingehuurd voor enkele baggerwerken. Het betrof: A) in 2011 baggerwerken in de Kaag, de Oude Rijn en het Rijn-Schiekanaal en B) in 2012: baggerwerken in de Gouwe, de Oude Rijn en het Aarkanaal.

PZH zocht een ervaren deskundige en kon aanvankelijk niemand vinden. Via het circuit van de aannemerij en Royal Haskoning B.V. is PZH toen bij mij terechtgekomen. na een gesprek met PZH kon ik meteen starten. De heer Taco Heins was mijn directe chef bij PZH. Voor de voornoemde baggerwerkzaamheden was door PZH opdracht verstrekt aan de bedrijven Dosco en Schilder B.V. Dit was een aannemingscombinatie die met strakke hand aangestuurd moest worden, zodat PZH een ter zake deskundige uit de aannemerij nodig had met grote ervaring met vooral grond- en watergerelateerde projecten.

Directievoering voor PZH over de baggerprojecten

Over mijn directievoering namens PZH over de baggerprojecten in het Rijn-Schiekanaal, de Oude Rijn en de Kaag en mijn ervaringen met BAM Infra daarbij - en de weigering van BAM grondstort te accepteren in de Meeslouwerplas - kan ik als volgt verklaren.

Voor het storten van de grond die vrij kwam uit de betreffende baggerwerkzaamheden had PZH een overeenkomst met BAM Infra gesloten, zo werd mij verteld. Deze overeenkomst d.d. 26-8-2009 hield onder meer in, zo vertelde PZH mij, dat BAM Infra - via een openbare aanbesteding - van PZH opdracht had gekregen tot het storten van grote hoeveelheden grond in een voormalige diepe zandwinput, de Meeslouwerplas in het recreatiegebied Vlietland in de gemeente Leidschendam-Voorburg.

Tegelijk had BAM van PZH in dezelfde overeenkomst opdracht gekregen voor de realisatie van bepaalde werken in en om Vlietland. Doel van deze overeenkomst was, zo bleek later uit mij verstrekte documenten, het stabiliseren van de (door overmatige zandwinning te steile) oevers van de Meeslouwerplas, het verhogen van de natuur- en recreatiewaarden van Vlietland en de naastgelegen Vogelplas Starrevaart alsmede de aanleg van een circa 3 kilometer lang geluidsscherm langs de Rijksweg A4 ter hoogte van Vlietland en de Vogelplas Starrevaart.

BAM had zich daarbij contractueel verplicht dit geluidsscherm zo spoedig mogelijk aan te leggen en uiterlijk binnen vier jaar na het indienen van de aanvraag daarvoor bij de gemeente (hetgeen BAM verplicht was binnen 4 maanden na 26-8-2009 te doen).

Nadat ik directievoerder was geworden voor dit baggerproject, kreeg ik het daarvoor opgestelde bestek en de gesloten contracten. Aangezien PZH met BAM overeengekomen was dat men de te steile en daarom voor recreanten gevaarlijke oevers van de Meeslouwerplas zo spoedig mogelijk zou stabiliseren door daar (onder water) veel grond tegen aan te storten, ging PZH ervan uit dat BAM de baggerspecie uit het Rijn-Schiekanaal, de Kaag en de Oude Rijn zou ontvangen en storten tegen de oevers in de Meeslouwerplas.

Dat gaf echter problemen met de aannemingscombinatie Dosco en Schilder B.V., want in de met hen gesloten overeenkomst met PZH stond dat zij de vrijkomende baggerspecie overal mochten dumpen en niet dat men verplicht was dit via BAM in de Meeslouwerplas te doen.

Er bleek ter zake zodoende geen goede afstemming te zijn geweest tussen verschillende afdelingen van PZH. Omdat Dosco en Schilder B.V. vrij wilde zijn bij het kiezen van een locatie waar gestort zou worden, weigerde de aannemingscombinatie te starten. De reden hiervoor was met name dat BAM meer geld vroeg voor het storten van baggerspecie in de Meeslouwerplas dan Dosco en Schilder B.V. wilde betalen.

PZH had in de overeenkomst d.d. 26-8-2009 met BAM opgenomen, dat PZH jaarlijks 20.000 kuub grond of baggerspecie om niet (m.a.w. gratis) in de Meeslouwerplas mocht laten storten. In het bestek voor de baggerwerkzaamheden van Dosco en Schilder B.V. had PZH opgenomen dat 20.000 kuub van het totale baggerwerk gratis gestort mocht worden in de Meeslouwerplas. Toen hebben wij (mijn collega's in de directievoering en ik) gezegd: waarom brengen wij niet alle baggerspecie naar de Meeslouwerplas, inhoudende de totale 150.000 kuub van het bestek van Dosco en Schilder B.V. inzake het uitbaggeren van het Rijn-Schiekanaal, de Oude Rijn en De Kaag.

BAM weigerde echter deze grond in de Meeslouwerplas te laten storten, alhoewel hun daarvoor een markconform bedrag per kuub werd aangeboden. BAM bleef namelijk prijstechnisch halsstarrig een te hoge prijs eisen.

De voornoemde aannemingscombinatie heeft de betreffende baggerspecie toen maar naar een put bij Katwijk gebracht en verder helemaal naar een put in Brabant, en overigens ook naar Gelderland en zelfs ook helemaal naar Limburg.

BAM had dus de complete grondhoeveelheid van het bestek - circa 150.000 m³ - kunnen ontvangen in de Meeslouwerplas, maar dat werd door BAM tegengehouden.

Op dat moment bestond al het vermoeden dat de reden hiervoor was dat BAM en de Grondbank Zuid-Holland B.V., met wie BAM samenwerkte, meer belang hadden bij het zo snel mogelijk vullen van een andere put waaraan men veel meer kon verdienen. BAM en Grondbank Zuid-Holland B.V. deden alle acties met betrekking tot de Meeslouwerplas namelijk samen. BAM en de Grondbank Zuid-Holland hadden overeenkomsten gesloten die ook inhielden dat de Grondbank Zuid-Holland B.V. de ontvangst en de registratie van alle baggerspecie zou doen. Omdat BAM en de Grondbank Zuid-Holland B.V. meer belang hadden bij het laten storten van grond en baggerspecie in een andere put, wezen zij de Meeslouwerplas als stortlocatie af.

Aangezien ik namens PZH directievoerder was voor dit baggerwerk van PZH, heb ik toen gezegd dat het onzinnig zou zijn wanneer we uitgebaggerde grond uit het Rijn-Schiekanaal, de Oude Rijn en De Kaag naar Katwijk of zelfs helemaal naar Ingen in Gelderland, Brabant of naar Limburg zouden laten varen als PZH vlakbij de locaties waar de baggerwerken plaatsvonden een prachtige en goed per schip bereikbare diepe put hadden liggen, namelijk de Meeslouwerplas. Ook in het kader van duurzaamheid vond ik dit een onzalig idee.

BAM en de Grondbank Zuid-Holland B.V. bleven echter bij hun weigering de betreffende baggerspecie in de Meeslouwerplas te ontvangen.

Ik heb PZH toen voorgesteld om BAM van het werk te halen, omdat BAM zich niet aan de afspraken hield. BAM bleek ook verder geen invulling te geven aan zijn contractuele verplichting om de gevaarlijk steile oevers van de Meeslouwerplas door het storten van veel grond zo spoedig mogelijk te stabiliseren. Ook bleek BAM haar contractuele verplichting niet na te komen inzake de opdracht van PZH tot realisatie van bepaalde werken in en om de Meeslouwerplas en Vlietland. Later vernam ik dat BAM voor de aanleg van geluidsschermen zelfs geen vergunning had aangevraagd, terwijl BAM zich contractueel verplicht had dit binnen vier maanden na 26 augustus 2009 te doen.

Dat BAM meende dit alles straffeloos te mogen doen, bleek uit bestudering van de overeenkomst die PZH met BAM gesloten had en waarnaar door BAM werd verwezen. Bestudering van dit contract wees uit, dat PZH bij het opstellen daarvan onverstandig en zelfs onrechtmatig had gehandeld. PZH

4

bleek namelijk een voor de buitenwereld geheim gehouden artikel met een voor BAM uitermate gunstige inhoud opgenomen te hebben in de overeenkomst met BAM. Dit artikel (2.9) gaf BAM namelijk het recht van PZH te verlangen de overeenkomst aan te passen en te wijzigen op basis van vage formuleringen omtrent bepaalde onvoorziene omstandigheden waaronder gewijzigde economische, technische en/of juridische omstandigheden in de grondmarkt.

Deze voor BAM gunstige bepaling stond niet in de openbare aanbesteding van PZH inzake de werken in en om de Meeslouwerplas. Door deze bepaling wel op te nemen in de op 26 augustus 2009 gesloten overeenkomst met BAM heeft PZH mijns inziens onrechtmatig gehandeld, want in strijd met de wetgeving.

Deze wetgeving stelt immers een 'gelijk speelveld' verplicht inzake openbare aanbestedingen en nadien te sluiten overeenkomsten.

Andere ondernemingen zouden ongetwijfeld ook graag hebben ingeschreven op deze openbare aanbesteding indien men onder dezelfde voorwaarden – d.w.z. inclusief artikel 2.9 – had kunnen contracteren als BAM dat met deze onrechtmatige medewerking van PZH heeft gedaan.

Aanvankelijk gaf PZH aan dat men nakoming bij de rechter ging vorderen van de verplichtingen die BAM jegens PZH was aangegaan. Hierover is door PZH overleg gevoerd met advocaten van Pels Rijcken, maar uiteindelijk gaf PZH aan dat zij het contract dat zij met BAM had gesloten op 26 augustus 2009 niet ging openbreken. PZH vond het risico te groot, dat de rechter die over deze zaak zou moeten oordelen BAM in het gelijk zou stellen gezien de voornoemde voor de buitenwereld geheim gehouden bepaling (artikel 2.9) in de overeenkomst met BAM. PZH vreesde hierdoor gezichtsverlies te lijden omdat dan voor iedereen duidelijk zou worden dat ze onverstandig en onrechtmatig had gehandeld. Als verklaring voor het stilleggen van de verondieping van de Meeslouwerplas en het niet uitvoeren van de werken (waaronder de realisatie van geluidsschermen) waartoe BAM van PZH opdracht had gekregen, heeft PZH daarna naar de buitenwereld toe ten onrechte beweerd dat er te weinig grond in de markt was.

De consequentie van het voornoemde was, dat BAM hoge bedragen kon vragen voor het laten storten van grond en baggerspecie in de Meeslouwerplas. Dit had tot gevolg dat er niet of nauwelijks grond en baggerspecie in de Meeslouwerplas gestort werd. Door zich te beroepen op artikel 2.9 gaf BAM ook geen invulling aan de opdracht van PZH tot realisatie van geluidsschermen langs de A4 ten behoeve van Vlietland en de Vogelplas Starrevaart en ook niet aan de opdracht tot uitvoering van andere werken ten behoeve van natuur en recreatie aldaar. Op deze wijze kon BAM samen met Grondbank Zuid-Holland B.V. in belangrijke mate de grondmarkt in zuidwest Nederland beheersen en grond en baggerspecie laten storten in een put waaraan zij het meeste konden verdienen.

Intussen was er toen (en ook in de jaren daarvoor en daarna) ondanks de tijdelijke economische crises wel degelijk steeds meer dan voldoende grond in de markt om de door PZH beoogde grondstort in de Meeslouwerplas volledig te kunnen uitvoeren, zo verklaar ik hierbij als deskundige op het gebied van de grondmarkt (d.w.z. vraag en aanbod van grond) in Nederland.

Zoals eerder aangegeven, zijn de beweringen van ambtenaren van PZH en Gedeputeerde Staten van PZH (GS) in antwoord op Statenvragen inhoudende dat er onvoldoende grond in de markt was en dat de beoogde verondieping van de Meeslouwerplas en de uitvoering van werken daarom niet heeft kunnen plaatsvinden aantoonbaar niet juist en bezijden de waarheid.

Directievoering door mij namens PZH over baggerprojecten in de Gouwe

Directievoering door mij namens PZH over baggerprojecten in de Gouwe, mijn ervaringen met BAM Infra daarbij en de weigering van BAM grondstort te accepteren in de Meeslouwerplas.

Na mijn directievoering over de baggerprojecten in het Rijn-Schiekanaal, de Oude Rijn en de Kaag, waarvan de baggerspecie naar de Meeslouwerplas had moeten gaan, kwam de directievoering over het baggerwerk in de Gouwe. BAM weigerde ook die 400.000 m³ baggerspecie tegen een

marktconform tarief te ontvangen. De betreffende specie is toen helemaal naar Ingen in Gelderland gevaren.

5

Directievoering door mij namens PNH, Rijnland en de Gemeente Haarlemmermeer over het baggerproject in de Ringvaart Haarlemmermeer

Directievoering door mij namens PNH, Rijnland en de Gemeente Haarlemmermeer over het baggerproject in de Ringvaart Haarlemmermeer, mijn ervaringen met BAM Infra daarbij en BAM's acceptatie van asbesthoudende grond in de Meeslouwerplas.

Bij mijn directievoering inzake het baggerwerk met vier aannemers in de Ringvaart Haarlemmermeer in de Provincie Noord-Holland (PNH) kregen we te maken met asbest in de baggerspecie. De eerste baggerspecie die vrijkwam uit de Ringvaart bij Haarlemmermeer is gestort op een weiland in Bennebroek bij Bloemendaal en Heemstede. Het Hoogheemraadschap Rijnland had de wens in het bestek te laten opnemen zoveel mogelijk baggerspecie te bergen in het beheersgebied van het HH Rijnland middels weilanddepots. Dit werd gerealiseerd via een inschrijving waarbij men via te behalen punten middels een zgn. EMVI-score een weilanddepot kon krijgen. Hierdoor werd het baggerproject goedkoper. Op deze wijze werd een overeenkomst gesloten met de eigenaar van een voor baggerstort aangeboden weiland. Nadat de eerste stort op dit weiland had plaatsgevonden, bleek dat er teveel asbest zat in de betreffende baggerspecie. De baggerstort op dit weiland is toen direct stopgezet. Hier zijn rapporten over opgemaakt.

De eigenaar van dit weiland kreeg hierdoor enorme problemen met de gemeente inzake de door hem gewenste bouw van huizen op dit weiland. Metingen wezen namelijk uit, dat de betreffende grond als gevolg van de voornoemde veel te hoge asbestconcentraties zodanig was vervuild dat de gemeente de eigenaar van het betreffende weiland verplicht heeft tot een ingrijpende en zeer kostbare sanering. Het gevolg hiervan is dat er allerlei juridische procedures lopen waaronder een procedure bij de Raad van State waarvoor in december jl. nog een zitting is geweest. Civielrechtelijk zal e.e.a. nu ook een ingrijpend vervolg krijgen.

Ik vermeld dit baggerproject, aangezien de resterende 20.000 à 30.000 m³ baggerspecie met te hoge asbestconcentraties uit de Ringvaart bij Haarlemmermeer vervolgens gestort is in de Meeslouwerplas in Vlietland. Er heeft bij mijn weten geen monitoring op schadelijke stoffen van deze grondstort plaatsgevonden. Indien deze asbesthoudende bagger wel op schadelijke stoffen was onderzocht, dan was naar mijn overtuiging gebleken dat er in deze bagger (evenals in de bagger uit de Ringvaart Haarlemmermeer die op het voornoemde weiland is gestort) een te hoge hoeveelheid asbest zat waardoor deze bagger niet in de Meeslouwerplas in Vlietland gestort had mogen worden. Het besluit om asbesthoudende bagger in Vlietland te storten is buiten mij om genomen. Ik betreur dit besluit.

Omdat deze grond volgens een medewerker van het Hoogheemraadschap Rijnland qua asbestconcentratie 'onder de grens' lag, mocht deze grond wel in Vlietland gedumpt worden. Het HH van Rijnland had dit echter ook gezegd over de baggerstort op het weiland in Bennebroek, zodat ik weinig waarde hecht aan deze mededeling. Wat er nu in Bennebroek ligt en daar gestort is onder verantwoordelijkheid van het Hoogheemraadschap Rijnland, is ver boven de wettelijke grens. Ik geloof zodoende niet, dat de concentratie asbest in de bagger die in de Meeslouwerplas is gestort onder de wettelijke grens is. De stort van de voornoemde asbesthoudende grond is naar mijn overtuiging zodoende een milieudelict. Dit is de PZH als eigenaar van de Meeslouwerplas, het Hoogheemraadschap Rijnland en BAM aan te rekenen. Voor de in de Meeslouwerplas gedumpte grond met asbesthoudende stof heeft men met BAM een deal gesloten waarvan ik de inhoud niet ken, maar die klaarblijkelijk aantrekkelijk genoeg was voor BAM.

Na 2013 tot in 2018 ben ik werkzaam gebleven als adviseur en deskundige

Na 2013 tot in 2018 ben ik parttime werkzaam gebleven als adviseur en deskundige op het gebied van grond- en watergerelateerde projecten voor bedrijven, overheden en andere organisaties. In 2018 ben ik met pensioen gegaan.

6

in verband met een hoeveelheid grond die vrijkwam bij een bepaald project in de buurt van het recreatiegebied Vlietland werd mij begin 2017 gevraagd of ik kon adviseren over de afvoer en berging van deze grond. Toen ik op internet zocht naar een contactpersoon in Vlietland kwam ik uit bij de heer E. (Ed) L. Krijgsman. De heer Krijgsman bleek voorzitter te zijn van de Vereniging Vrienden van Vlietland. Deze vereniging bleek in de tussen PZH en BAM gesloten overeenkomst d.d. 26-8-2009 genoemd te worden als partij waarvoor een derdenbeding is opgenomen. Krachtens dit derdenbeding kan er nakoming gevorderd worden van de verplichting van BAM en PZH tot aanleg van bepaalde werken in en om Vlietland waaronder de aanleg van circa drie kilometer geluid- en zichtwerende schermen langs de A4 ten behoeve van Vlietland en de Vogelplas Starrevaart. Dit derdenbeding bleek ook gesloten te zijn ten behoeve van milieu- en natuurorganisaties die vertegenwoordigd worden door de heer W. (Wim) J. ter Keurs en tevens ten behoeve van Vlietland B.V., de onderneming die Vlietland exploiteert en ontwikkelt. Aangezien er plannen bleken te zijn voor de aanleg van geluid- en zichtwerende wallen in Vlietland en er nog steeds behoefte bleek te bestaan aan grondstort in de Meeslouwerplas, heb ik mijn diensten als adviseur hiervoor aangeboden.

Tijdens gevoerd overleg met de heren Krijgsman en Ter Keurs vernam ik, dat de partijen waarvoor een derdenbeding is opgenomen in de overeenkomst tussen PZH en BAM een dag na de sluiting van de overeenkomst (in 2009) een versie daarvan hadden ontvangen van PZH waarin het voornoemde artikel 2.9 niet was opgenomen. Door een beroep te doen op de wet openbaar bestuur is dit geheim gehouden artikel zeven jaar later (in 2016) alsnog bekend geworden.

De heren Ter Keurs en Krijgsman hebben namens hun verenigingen een advocaat in de arm genomen die de onrechtmatigheid van deze handelwijze in een brief aan Gedeputeerde Staten en de directie van BAM heeft toegelicht. Ik heb een kopie van deze brief gelezen. In deze brief wordt alsnog nakoming gevorderd ten aanzien van de werken waartoe BAM en PZH zich contractueel hebben verplicht, waaronder de aanleg van een circa drie kilometer lang en voldoende hoog geluidsscherm.

Gratis stort van grond uit tunnel RijnlandRoute in Vlietland

Bijzonder is ook dat PZH in de openbare aanbesteding voor de RijnlandRoute, die vlak naast en gedeeltelijk door het recreatiegebied Vlietland wordt aangelegd, heeft opgenomen dat de aannemer die de RijnlandRoute aanlegt de enorme hoeveelheid grond die uit de te graven tunnel (circa 500.000 m³) komt, gratis in de Meeslouwerplas in Vlietland mag storten zonder milieuverplichtingen en dus ook zonder verplichtingen op te nemen ter voorkoming van verontreiniging van het oppervlaktewater van de Meeslouwerplas en de wateren die daarmee verbonden zijn. Uit door COMOL5 verstrekte informatie blijkt dat men de grond uit de te graven tunnel via een persleiding met een sproeikop mag dumpen in de Meeslouwerplas. Van het stabiliseren van de oevers, zoals door PZH was toegezegd en waartoe opdracht aan BAM was verstrekt is geen sprake in deze door COMOL5 verstrekte informatie. Dit alles in strijd met de afspraken die PZH gemaakt had met de organisaties waarvoor een derdenbeding in de oorspronkelijke overeenkomst was opgenomen.

Het voornoemde werd voor de direct bij Vlietland betrokkenen geheim gehouden. Na het bekend worden van deze informatie is PZH meegedeeld dat het voornoemde om meerdere redenen onjuist en onrechtmatig is, zo vernam ik.

BAM was bij de inschrijving van COMOL5 op de hoogte van het voornoemde, maar gaf daar geen ruchtbaarheid aan, omdat BAM bij deze werken betrokken zou worden als onderaannemer.

Indien PZH dit aanbod tot gratis grondstort in Vlietland niet had gedaan, dan zouden de offertes die aannemers hebben gedaan uiteraard een stuk hoger geweest zijn, aangezien men dan rekening zou hebben gehouden met marktconforme kosten voor deze grondstort in Vlietland. Van deze -gezien het voornoemde- niet ontvangen opbrengsten had het geluidsscherm bekostigd kunnen worden. In plaats daarvan hebben Gedeputeerde Staten van PZH (GS) ervoor gekozen de RijnlandRoute voor minder geld te laten aanleggen ten koste van inkomsten waarmee GS haar contractuele verplichtingen m.b.t. het geluidsscherm langs Vlietland en Vogelplas Starrevaart had kunnen invullen.

Verantwoording: waarom en met welk doel ik deze verklaring afleg

Naar ik hoop, zal deze verklaring ertoe bijdragen dat de hierin genoemde misstanden zoveel mogelijk worden rechtgezet, dat onjuiste verklaringen worden herroepen en dat er onderzoek gestart zal worden naar de stort van asbesthoudende bagger in de Meeslouwerplas in Vlietland en de consequenties daarvan.

Deze verklaring kan en zal desgewenst onderbouwd worden met schriftelijke bewijzen (o.a. afkomstig uit de administratie van PZH, PNH en het HH Rijnland) die de juistheid van het voornoemde aantonen. Rapporten aangaande de asbestvervuiling in het weilanddepot in Bennebroek zijn via PNH verkrijgbaar.

_____, maandag 28 januari 2019

A large black rectangular redaction mark covers the signature area. A blue ink signature is written over the redaction, extending from the top left towards the right.

A large, stylized handwritten mark or signature in blue ink, located in the bottom right corner of the page.